

ikke foreslå ekstraordinære Tilfælde eller noget andet, hvorfør Manden ikke kunde komme med, og naar en ældre vel tjent Seminarielærer er gaaet af, er der indkommet et Andragende — han er ikke pensionsberettiget i Følge Lov — om Regering og Rigsdag ikke vil tage en Pension under Overvejelse. Og jeg skulde tage meget fejl, om Sædvanen ikke har været, at naar Manden, hvis han har været pensionsberettiget, kunde saa f. Eks. 1,007 Kroner, saa har man rundet det af og sagt 1,000. Undertiden har man rundet det lidt opad, undertiden lidt nedad, men det er ikke det væsentlige, det væsentlige er, at alle have været enige om at godkende det fæte. Jeg har hørt Gang efter Gang fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds, at de Folk vare særlig daarlig stillede i Forhold til andre Embedsmænd i Følge deres Arbejde og den Løn, de fik, og naar vi saa ere gaaede den Vej, som Finansudvalget er gaaet fra 1875, og hvor jeg mener, at vi staa endnu, trods det, at der er gaaet 20 Aar, og gaa ganske jævnt og naturlig frem paa den Vej, som de have forført os andre til at gaa, saa kunde det ærede Medlem mere passende komme med den saglige og indgaaende Kritik, som han anvendte lige over for os, lige overfor sig selv og sine Meningsfæller, der ikke ere saa langt nede i Bløden, som vi nu efter hans Mening ere. Jeg tror nu ikke, at vi sidde saa skrækkelig daarlig i det, det kan være, at hvis jeg havde haft med det at gøre tidligere, vilde jeg have været enig med det ærede Medlem i at indskrænke Tallet af Lærere. Men som det staar nu, og som det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, naar han talte om disse Lønningsforhøjelser fra 7 til 1,400 Kroner, stemmer det ikke med de Lærere, der her kan være Tale om, de 16 nemlig — hvad der kan være udenfor af Løse Folk, veed jeg ikke — men de Folk, der have staaet i Tjenesten i længere Tid, have væsentlig samme Lønning, som her bliver Tale om. Det ærede Medlem veed jo ogsaa godt, hvad jeg ophyste ham om forleden Dag, at hele Forfællen er et Par Tusind Kroner, saa det er da ikke noget saa forfættelig stort (Afbrudelse). Ja, de 8½ Lønde Hartorn maa ogsaa regnes til noget, saa naar de trækkes fra, bliver det ikke saa meget. — Altsaa, det mener jeg dog, det ærede Medlem skulde tænke paa, inden han paa den Maade giver det Udseende af, at det er noget saa u hørt, ud over alle Grænser gaaende, Udvalget her vil. Der er her ikke Tale om at springe fra 700 til 1,400 Kroner, som han siger, og med Hensyn til den kongelige Udnævnelse ville de Folk jo nok saa kongelig Udnævnelse efter

Loven, men Lovens pleje jo ikke at have tilbagevirkende Kraft, og Følgen vil altsaa ikke blive andet, end at de have kongelig Udnævnelse, altsaa Pensjonsret, men hvis ikke det ærede Medlem sammen med sine Værkfæller kommer med en Indstilling i saa Henseende, hvad jeg ikke veed noget om, saa hjælper det dem ikke væsentlig. Det vilde altsaa forekomme mig rimeligere og naturligere, om det ærede Medlem i Stedet for at komme med en hel Række Indvendinger havde erklæret sig i alt væsentligt for at være enig med os andre, og det vilde i hvert Fald have været bedre, om det ærede Medlem med sine Meningsfæller havde rejst de Indvendinger paa et langt tidligere Trin til Overvejelse. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfreds (Tauber) paaberaabte sig Udvalgets Medlemmer som Bidner paa, at man vilde tage et Forbehold, saa er det ikke et Bidnesbyrd om, at der er saa mange og store flemme Ting i Vejen. Naar man bebrejdede mig her, at jeg var gaaet saa slem galt i Byen ved at antyde, at hvis man skulde gaa til at tage den Affattelse angaaende Forstanderne, som Minderetallet indstiller, vilde man ikke kunne have knyttet Mænd som Ludvig Christian Müller og Svendsen i Tellinge som Lærere ved Seminarierne, saa kan det godt være, de Herrer have Ret, naar det tages rent efter Bogstaben. Men paa den anden Side, ser jeg ikke rettere, saadan som Ordene ere faldne her Gang efter Gang, end at det er aldeles sikkert, at dette var Meningen, naar man vilde gaa over til at ansætte „Rektorer“. Navnlig er det aldeles utvivlsomt, at det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg) har udtalt det med rene og klare Ord ved 2den Behandling, at det var bedst at sætte Skolemænd og Rektorer i Spidsen for Seminarierne uden noget Maskepi med Geistligheden i særlig Forstand. Deraf har jeg ikke kunnet saa anden Opfattelse; og navnlig naar man atter og atter nævner „Rektorer“ og i Forbindelse dermed „Pædagoger“ og „pædagogisk Uddannelse“, maatte man tro, at det vilde være lidt vanskeligt, om end ikke formelt, men lidet sandsynligt, at saadanne Folk, som de nævnte, kunde komme med, og det mente jeg, var til Skade, medens det var bedre, at de kaldende i saa Henseende stode mere frit. Nu have vi hørt, hvordan det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgfreds (Tauber) gjorde gældende, at de to Løve, han nævnte, hang saa tæt sammen. Tænk! om vi nu havde faaet Lønningsloven for de lærde Skoler samtidig hermed, saa er det klart nok, at der i den Lov kom til at staa